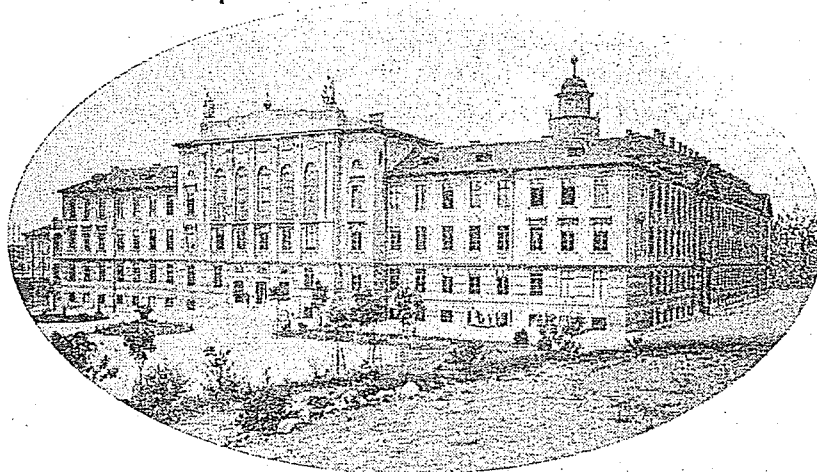

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

2000/1

1992 -- 2000

A jól sikerült március 4-ei szalagavatón gyakorta hangzott el a fenti két évszám, amelyek - Kedves Érettségizendők - a ti nyolcéves gimnáziumi tanulmányi időtöket határolják. Ezt a két szürke évszámot bennetek az emlékek és élmények hosszú láncolata köti össze, hiszen - mint kedves igazgatótok búcsúbeszédében találóan megjegyezte - „... közben nemcsak tuskés kertkerítésen, hanem saját tuskés kamaszkorotokon is átmásztatok...”, s most itt álltok meghatódottságotokat leplezve hunyorgó szemekkel a Nagy Életnek nevezett jövő előtt!

Ti is, miként mi, a régi gimnázium öregdiákjai, csak évtizedek múlva veszitek majd észre, hogy nyolc éven át nemcsak a Fácános friss erdei levegőjét szívtátok magatokba, de időnként rácsodákoztatok Kálmán herceg délceg lovasszobrára is, hogy - ha megszokottan is - gyakorta olvastátok el a B-épületbe menet az öregdiákok emlékkövén Kassa, Rozsnyó és Nagyvárád nevét, és hogy a Fácán sori kápolna Lelket idéző színes üvegablakán beáradó fényben olykor elgondolkoztatok egy-egy felolvasott szentírási szakszon. . . Ezeknek a nyolc éven át folyamatosan ismétlődő kis élményeknek a jelentkezését, befolyását veszitek majd észre ti is a későbbi években: viselkedétekben, beszédeitekben, és megbizonyosodtok majd ti is arról, hogy évszázados egyéni és közösségi értékek elsajátítására, megőrzésére és továbbadására készített fel bennünket a gödöllői premontrei gimnáziumban átélt nyolc esztendő!

A szalagavatón elhangzott Garai Gábornak, ennek a kereső kortárs-költőnek *Bizalom* című verse, útravalónak szánták a nyomotokba lépő jövő évi érettségizendők:

„.....
... hirdetem, hogy bűneink mulandók!
Mint a mammut és az ősgyík, a múltba
porlad a gyűlölet és a gyanakvás,
dühünk lehül,
csak szerelmünk örök!

*S halandó gyarlóságai között
csupán maga az ember halhatatlan.
Kérlelhetetlen gyötrelmei ellen
irgalmas vára bizalomra épül,
s az önmagával vívott küzdelemben
csak jósága szolgálhat menedékkül!”*

Gödöllő, 2000 tavaszán.

Fényi Ottó O. Praem.
az Egyesület elnöke

Az 50 éves gödöllői egyetem, most Szent István Egyetem az integráció után

A hazai felsőoktatást szabályozó törvény múlt évi módosítása során ez év január 1-jétől a felsőoktatási intézmények jelentős részét egy-egy nagyobb egységbe vonták össze. A Gödöllői Premontrei Gimnázium eredeti épületeiben 50 éve működő Gödöllői Agrártudományi Egyetem az integrációval a korábbiaknál lényegesen nagyobb feladatokat kapott. Neve ettől az évtől kezdve Szent István Egyetem lett.

Az újja alakult egyetemen a következő karok működnek:

- Állatorvostudományi Kar (a korábbi Állatorvostudományi Egyetem csatlakozásával)
- Élelmiszertudományi Kar (a korábbi Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem csatlakozásával)
- Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar (Gödöllő)
- Gépészmérnöki Kar (Gödöllő)
- Jászberényi Főiskolai Kar (a korábbi Jászberényi Tanítóképző Főiskola csatlakozásával)
- Kertészettudományi Kar (a korábbi Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem csatlakozásával)
- Gazdálkodási és Mezőgazdasági Főiskolai Kar (Gyöngyös)
- Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar (Gödöllő)
- Tájépítészeti, -védelmi és fejlesztési Kar (a korábbi Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem csatlakozásával)
- Ybl Miklós Műszaki Főiskolai Kar (a korábbi Ybl Miklós Műszaki Főiskola csatlakozásával)

A Gödöllői Agrártudományi Egyetem eredeti egyetemi szintű Mezőgazdaságtudományi Kara kiegészült a környezettudományi szakterülettel, a Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar változatlan maradt, a Mezőgazdasági Gépészmérnöki Karból pedig Gépészmérnöki Kar lett. A gyöngyösi Mezőgazdasági Főiskolai Kar neve kiegészült a gazdálkodási szakterülettel. Levált az egyetemről a nyíregyházi Mezőgazdasági Főiskolai Kar és a mezőtúri Mezőgazdasági Gépész-üzemmérnöki Főiskolai Kar.

A Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem három budapesti karából lett az Élelmiszertudományi Kar, a Kertészettudományi Kar, valamint a Tájépítészeti, -védelmi és fejlesztési Kar. A KÉE két vidéki főiskolai kara más intézményekhez került.

Az integrációval kisebb földrajzi területre koncentrálódott az egyetem központi oktatási régiója (Gödöllő, Budapest, Gyöngyös, Jászberény), a korábbi - a Duna-Tisza között és a Tiszántúlt is felölelő - széttagoltsággal szemben. Az egyetem képzési spektruma ugyanakkor lényegesen bővült, és így lesz belőle igazán „universitas”. Az integráció természetesen nem megy egyik napról a másikra. Hosszabb idő szükséges ahhoz, hogy az egységbe tömörülő intézményrészekben a felesleges párhuzamosságok kiküszöbölése és az átfogó irányítás megvalósulhasson.

A Szent István egyetem nevelési szándékainak megvalósítását a gödöllői premontrei intézmények - a maguk kereti között - elősegítik. A premontrei öregdiákok is köszöntik az új néven, megnagyobbodott formában működő egyetemet, és kívánnak további jó együttműködést az egyetem és a premontrei intézmények között. Reméljük, hogy az egyetem részéről továbbra is számíthatunk a gimnázium tehetséges diákjai továbbtanulásának támogatására.

Bellus Zoltán és Mayer László

Zeneakadémiai hangverseny a millennium és az iskolák jubileumai alkalmából

A Szent István Egyetem és a Gödöllői Premontrei Gimnázium szeretettel meghívja tanárait, munkatársait, diákjait és szeretteiket a Zeneakadémián 2000. június 24-én, szombaton délután 1/2 4-kor kezdődő millenniumi és jubileumi hangversenyére. Ennek a közös ünnepi eseménynek aktualitást ad:

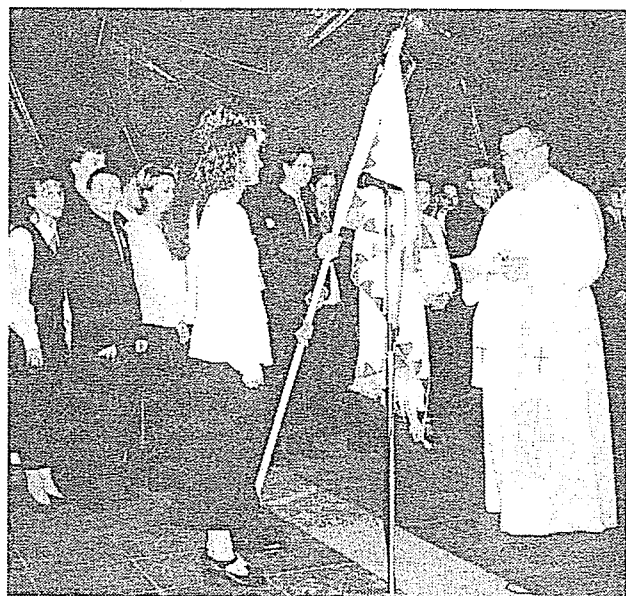
- a magyar millennium,
- a Szent István Egyetem az integrációban először zár tanévet,
- 50 éve költözött az Agrártudományi Egyetem Budapestről Gödöllőre,
- 75 éve létesült a Premontrei Kanonokrend Gödöllői Szent Norbert Gimnáziuma,
- félévszázados szünet után, 2000-ben a 8. osztályos tanulók ismét érettségi bizonyítványt kaphatnak a Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnáziumban.

Az első érettségire készülve . . .

Szalagavató és zászlóátadás

Vagy hát nem is az elsőre, hiszen ha a gimnáziumról van szó mindig a folytonosságot emlegetjük, mert az iskola egyik erőssége éppen a múlt, a hagyományok ápolásában van. Ez a tanév pedig évfordulókban igencsak bővelkedik. A jubileumi évszámok: 1, 50, 75 és 1000. A Szent István Egyetem az 1. évében jár (az „universitas” megalakulásával). De éppen 50 éve annak, hogy az Agrártudományi Egyetem Budapestről a Premontrei Kanonokrend Gödöllői Szent Norbert Gimnáziumának épületébe költözött. Az újraindult Premontrei Gimnáziumnak is jelképe az „1”, mert 1. szalagavatója volt március 4-én és az 1. érettségi vizsgája lesz május-júniusban. Az 1999/2000. tanév elején ünnepelte az iskola, hogy 75 évvel ezelőtt létesült a Jászóvári Premontrei Kanonokrend Gödöllői Szent Norbert Gimnáziuma a Trianon után határokon kívül rekedt gimnáziumok pótlására. Az 1000-es szám természetesen az államalapítás millenniumát jelenti.

A március 4-ei szalagavató bálon gyertyák lobogtak a színpadon, a felsorakozott XI. osztályosok mind-egyikének egy-egy gyertya égett a kezében. Mit jelent a lobogó láng? Ünnepet, búcsút, áldozatot. Örömet és szomorúságot. A gimnázium jelenlegi utolsó előtti évfolyamának diákjai köszöntötték az előtűk járókat, a XII. osztályosokat. Mostantól az érettségig jogosultak viselni a mellükre tűzött szalagot, két évszámmal: 1992-2000.

Ezen az ünnepen vehette át a gimnázium az Öregdiák Egyesülettől, név szerint Polcz Iván főtitkártól a régi-új zászlót. A gyönyörű zászló egyik oldalával a múltat jelképezi, a premontrei gimnázium egykori címerével, a másik oldala a jelent és a jövőt, a mai gimnázium jelképeivel. Ez azonban ön-magában hordja a folyamatosságot is, hiszen a régi gimnázium bejáratának homlokzata ilyen lépcsős kiképzésű, tetején a ma már nem látható földgömbbel és azon a kettős kereszttel. (Polcz Iván beszédét teljes terjedelemben közöljük).

Ullmann Péter kormányzó perjel áldotta meg a nezedéktől nemzedékig hajló lobogót. Kérte a Mindenható Istent: „Segítsd tevékenységükben mindazokat, akik e zászló alá tartozva tanítanak vagy tanulnak ebben az iskolában. Áldd meg ezt a zászlót, legyen szimbóluma a mindenkori premontrei diákságnak, tanár és diák

közi szeretetteljes emberi kapcsolatnak, és legyen jelképe minden időben egy igaz emberségre és hiteles kereszténységre nevelő iskolának.” Az ünnepelt XII. évfolyam nevében Hevesi Áron emlékezett:

Mi léptünk be elsőnek a mostani gimnázium kapuján. A most átadott zászló utal az őrségváltásra, hiszen mindig a legfelső évfolyamé lesz. A jövő évi Szent Norbert ünnepen pedig már „öregdiákként” jelenhetünk meg. De hogy itt lehetünk, hogy végigjárhattunk itt nyolc osztályt, sokaknak köszönhetjük. Elsősorban Fényi Ottó atyának, aki nem csupán hitte, de véghez is vitte, hogy újra legyen premontrei gimnázium a városban.

Bárdy Péter, a gimnázium igazgatója arról beszélt: különleges számok, dátumok, helyszínek találkozásában vagyunk. Így együtt a múltat, a jelent és a jövőt képviseljük. Az ittenihez hasonlóan erős összetartozás érzését talán nem is minden iskola képes megadni. Akik évtizedekkel ezelőtt diákoskodtak, máig visszajárnak. Reméljük, hogy a mai iskola is méltó lesz diákjai hűségére. A jövő dönti el, hogy nekünk sikerült-e, Mécs László szavai szerint „vadócba rózsát oltani”, sikerült-e olyan pályát kijelölni számotokra, amelyen életeteket Krisztus szeretetében élhetitek.

„Egyszer véget ér a lázas ifjúság” - énekelték a XII. osztályosok, miközben az előtérben egy vetítővászonon az iskolai évek alatt róluk készült fotók jelentek meg. „Nyolc éven át egy suliba jártunk . . .” S hogy ez az együtt töltött nyolc év mit jelent, talán csak évtizedek múlva ismerik fel igazán. Mikor még ismét és ismét találkozási megbizonyosodnak, hogy az ifjúság elszállhat, de a barátság, a szeretet, mely a közös alma materben alakult ki bennünk, nem múlik el soha.

Nádudvari Anna és Bárdy Péter

A szalagavató ünnepen Egyesületünk főtitkára a következő szavakkal adta át az új zászlót a gimnázium érettségi előtt álló tanulóinak, akik a fénykép szerint is élénk érdeklődéssel hallgatták Polcz Ivánt.

**Kedves Gödöllői Premontrei Gimnazisták, a Rend Képviselői, Öregdiákok, Tanárok,
Kedves Vendégeink Valamennyien!**

Mielőtt eleget tennék a számomra nagyon megtisztelő feladatnak, hogy a Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete, és a Gimnáziumot Segítő Alapítvány nevében átadom közös ajándékunkat nektek, néhány gondolatot szeretnék ébreszteni valamennyitünkben.

A zászló mindig jelkép. Azonosan gondolkodó, közös célért küzdő, azonos értékeket valló közösségek jelképe. Jelképe nemzeteknek, de kisebb csoportoknak is, akik vállalják a közös helytállást és a küzdelmet mindazért, amit zászlójuk szimbolikája kifejez.

Országok nemzeti lobogója kifejezi a közös nyelvi és történelmi összetartozását, a múlt tiszteletét és a jövőben való hitet. Ha hazánk dicsőséges, mindenkor küzdelmes és sokszor oly tragikus történelmi eseményeit nézzük, számtalan esetben látjuk, hogy a magyarság egységét, élni akarását és hitét kifejező zászlókat elődeink mindenkor szentként tisztelték és életüket áldozták érte, ha a történelmi helyzet úgy kívánta.

Reméljük, hogy nektek, kedves Gimnazisták ezért a zászlóért soha sem kell ilyen nagy árat fizetni, de szent kötelességetek, hogy átérezzétek a zászló jelentőségét, meghalljátok mondanivalóját, és értsétek meg a mának szóló üzenetét velünk együtt.

Zászlótok két oldalán látható szimbólumok között történelmünk drámai időszakát ível át, 75 esztendő. Jelenkori történelmünk viharos, nem egyszer véres eseményeinek sorozata, tele reménységgel, megaláztatással, legyőzetéssel.

Az egyik oldalán a régi gimnázium szimbóluma látható. Az egykori gimnázium 75 évvel ezelőtt kezdte meg működését reményteli nagyszerű újrakezdésben, miután a bűnös és következményeiben máig is romboló igazságtalan trianoni döntést elszenvedve a Jászóvári Premontrei Rend új otthonra talált a megcsonkított magyar haza földjén, itt Gödöllőn, és újra megkezdhetette tanító-nevelő munkáját. De 24 év elteltével, 16 érettségit tevő fiatal nemzedék felnövekedése után az Alma Mater ismét az országot leigázó agresszív rosszakarat áldozata lett. Az utolsó premontrei érettségi után, 1948-tól elkezdődött szerzetes tanáraink zaklatása, elűzetése, a premontrei intézmények felszámolása, keresztény országunk keresztre feszítése.

A gimnázium egykori élete és fénykora hosszú-hosszú éveken át csak premontrei múltjukhoz, még élő tanáraihoz és egymáshoz hűséges öregdiákok emlékezetében élt tovább, akik rendszeresen találkoztak a kényszerű szétszórás évtizedeiben. Alig - alig reméltük, hogy a folytatás belátható időn belül eljön, de a csoda négy évtized után mégis valóra vált. Áttört a felhők sötétjén a reménység sugara hazánk felett is.

De erről már a zászló másik oldala beszél. Ami bekövetkezett, az a "*Virtute Vincet*" jelmondat győzelme, a jóra való készség, a tenni akarás diadala.

Szemünk előtt bontakozott ki a múltból élő jelen folyamatossága, az új premontrei intézmények, közöttük a gimnázium megvalósulása. Aki a legtöbbet tette, a második gödöllői újrakezdés premontrei megálmodója, irányítója és megvalósítója szerényen csak annyit szokott mondani minderről: "*Facta loquntur*", vagyis itt a tények beszélnek. És kell-e nagyobb és jelentőségtejtesebb tényre hivatkozni, mint-hogy itt vagyunk: ti gimnazisták és mi öregdiákok valamennyien szalagavató ünnepen, az első érettségi előtt az újra indult gimnáziumból.

A zászló mának szóló örök érvényű üzenete a Gondviselés megtapasztalása, mert a szétszórás után eljött a feltámadás, és valamennyien kisebb-nagyobb eszközök voltunk és vagyunk az Ő kezében. "*Stat Crux dum volvitur orbis*" - miközben forr a világ, rendíthetetlenül áll a Kereszt. Ezt a mának szóló üzenetet soha ne felejtétek! **Fogadjátok e zászlót szeretettel és őrizzétek becsülettel!**

Az új épület átadása és az iskola tervei

Február 25-e fontos dátum a gimnázium történetében, hiszen az ekkor rendezett farsangi bál alkalmával adtuk át a tanulóifjúságnak az új épületet, amely gyönyörű aulájával igazán impozáns látványt nyújt.

Ullmann Péter perjel úrnak köszöntük a folytatást, Holnapy Dénes Márton atyának az új épület belső tervezésében és építésében végzett munkáját, Eördög László atyának a jelentős gazdasági feladatok ellátását.

A legnagyobb megmérettetésnek, az érettségi és felvételi vizsgáknak még elébe nézünk ugyan, de az oktatás színvonalát nemcsak ezen, hanem a tanulmányi versenyek eredményein is le lehet mérni. Ezen a téren sincs szégyenkezni valónk, hiszen a korábbi évekhez hasonlóan nagyon sok tanulóink jutott be a legkülönbözőbb tantárgyakból a versenyek döntőibe.

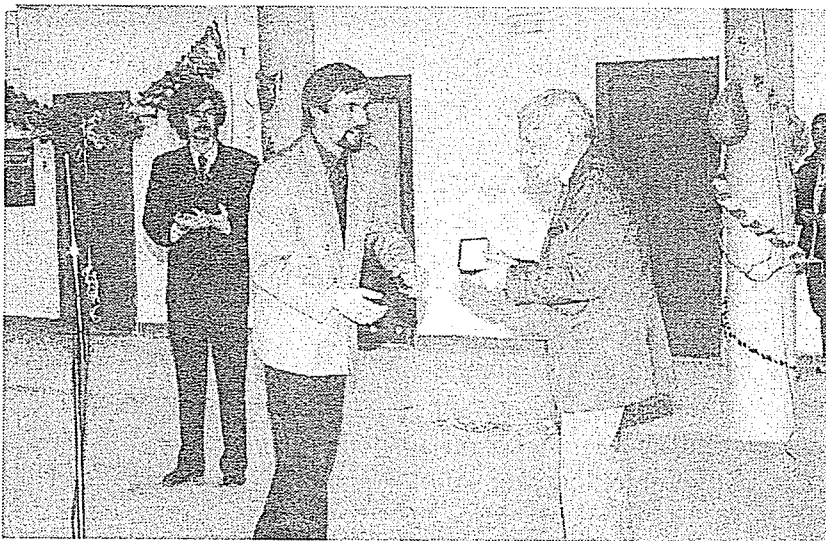
A ilyen jellegű legrangosabb, az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny országos döntőjére készülődik francia nyelvből Kis Viktória XI.A osztályos tanulóink. A számos igen jó versenyeredmény mellett a középfokú nyelvvizsgák száma is elismerésre méltó. Több tucat diákunk szerezte már meg a középfokú nyelvvizsgát, a maturandusok közül van, aki 2, sőt olyan is, aki 3 nyelvből - angolból, németből és franciából - büszkélkedhet ezzel. A sikeres nyelvtanuláshoz járulnak hozzá a nemzetközi testvériskolai kapcsolataink. Ennek keretében látjuk vendégül május elején a németországi schäftlarni bencés gimnázium tanulóit, akiknél 11 diákunk járt múlt év őszén. Május végén a franciaországi massaube-i középiskola fogadja a franciául tanuló diákokból álló kórusunk vendégszereplését.

„Vadócba rózsát oltok, hogy szebb legyen a föld” - írja Mécs László. Hogy ez mennyire sikerült a Premontrei Gimnáziumban azt csak a távolabbi jövő döntheti el. Remélhetőleg „kertész” munkánk első sikereit meghozzák majd a májusi-júniusi érettségi és az azt követő felvételi vizsgák! Adja Isten, hogy így legyen!

A tantermek berendezése még hátra van, így a tanítás csak szeptember 1-jével kezdődik meg a „B” épület új helyiségeiben. Ide költözik át a könyvtár, zeneterem, kémia szakterem és a laboratórium, a konyha az ebédlővel. Gazdagodik iskolánk egy kápolnával is, amely az új épület földszintjén fogadja majd a diákokat.

Emlékérmeket alapítottunk azok számára, akik a gimnázium építéséért, fejlesztéséért, hírnevének öregbítéséért sokat tettek-tesznek.

Elsőként az épület átadásának alkalmával köszönhattük meg az emlékéremmel Fényi Ottó atyának az iskola újrarendelését.

Bárdy Péter igazgató

Beszámoló a farsangi bálról

Február utolsó hetében az egész gimnázium lázas farsangi készülődésben égett. Emellett készülődtünk az új „B” épület átadásának ünnepére is.

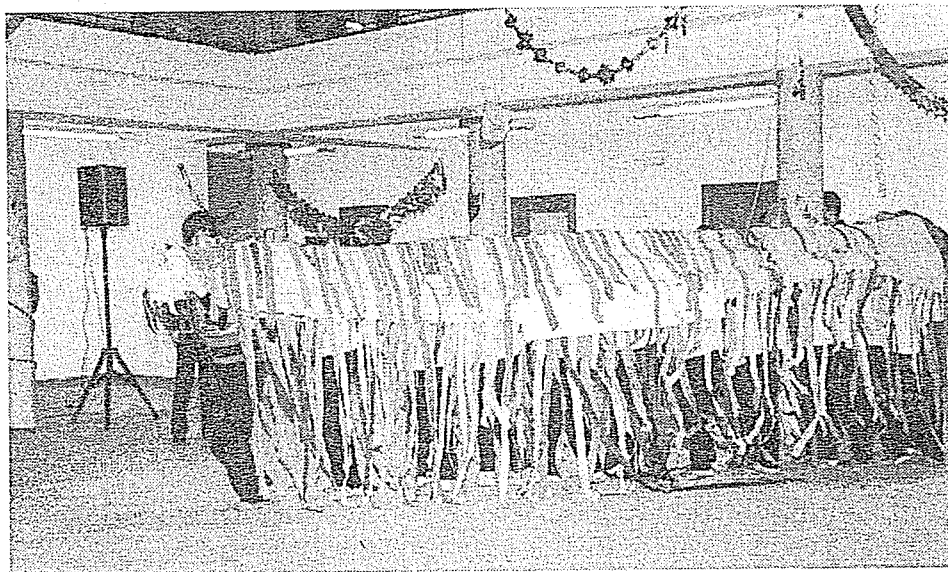

Belülről feszített minket a büszkeség és öröm, hogy mi is tanulhatunk ebben a gyönyörű környezetű, premontrei szellemmel átitatott nyolcosztályos gimnáziumban.

Végül elérkezett a mindannyiunk által várt, fontos nap. A délelőtti csigalassúsággal eltelt tanórái csak fokozták bennünk a várakozást. Maga az ünnepség 17 órakor vette kezdetét, az igazgató úr ünnepi beszédével, és azzal, hogy átadta az emlékérmeket azoknak, akik az iskolánk idáig jutásának legfőbb és legküzdelmesebb részét magukra

vállalták. Ezután Ullmann Péter atya ünnepélyes keretek között felszentelte a „B” épületet.

Ezután következett a farsangi bál, melyet a VI.A-sok nyitottak meg egy szenzációs műsorral. Ezt követte a fergeteges jelmezfelvonulás. Piroskától a cirkuszig, 101 kiskutyától a vereasegyházi asszonykórusig és a sárkányig minden fellelhető volt az új épület földszintjén. A közönség nagy érdeklődéssel figyelte az eseménydús felvonulást. A jelmezeselek után elkezdődhetett az éjszakába nyúló tánc. Kisebb-nagyobb megszakításokkal este tíz óráig táncolhatott az, aki akart, aki pedig nem akart, az beszélgethetett, ehetett, ihatott vagy nézhette rendkívül jól szórakozó társait.

A „megszakításokon” a tombolahúzásokat és a jelmezverseny eredményhirdetését kell érteni. A X.A-sok lettek idén az elsők vereasegyházi asszonykórusukkal. E szünetek után folytatódott a zene. A diszkóval volt egy kis baj: nem volt igazán sok lámpa. Ettől eltekintve a zenefelölösök mindent elsőpró sikert arattak.

Az iskola összes tanulója boldogan és fáradtan térhetett haza, mert aki táncolni akart, annak bizony elég lehetősége nyílt erre. Szerintem a végén mindenki azokra gondolt, akik ezt lehetővé tették számunkra.

Bajdik Péter VIII.A

Újra Rómában

Ez év őszén baráti meghívásra néhány napot tölthettem feleségemmel és menyemmel Rómában. Ami meglepő volt, még mindig rengeteg volt a turista: németek, akiket beszédükről és japánok, akiket fényképező gépeikről lehet megismerni. Most csak néhány látnivalót tekintettem meg: a Basilica di San Pietro, a Villa Borghese, a Basilica Sant'Agnese és a katakombák voltak a céljaink.

Tervbe vettem még a Premontrei Rend generális apátjának meglátogatását is. Telefoni érdeklődésünkre közölték, hogy a korábbi apát (Van de Van) más beosztást kapott, de a jelenlegi generális apát másnap tíz órára hajlandó fogadni bennünket. Római vendéglátóm kíséretében meg is jelentünk a Viale Giotta 27 sz. alatti rendházban. (Tolmácsunk több mint 50 éve él Olaszországban. Feleségem iskolatársa volt – mindketten Margitosok voltak.) A portás kedvesen felvezetett bennünket a társalgóba, ahol néhány perc múlva megjelent H.J.Noyens apát és meghívott bennünket irodájába egy kávéra. Ott dedikálva átadtam Emlékkönyvünket, amelyre pillantva olvasta, hogy „Gödöllő”. Első szava az volt, hogy „Fényi”! Igen, mondtam, hálát adok a Gondviselésnek, hogy Fényi Ottó kortársa lehettem és megéltem Gödöllő újraszületését. Az Emlékkönyvvel együtt átadtam Egyesületünk jelvényét is.

† H.J. NOYENS
AB. GEN. O. PRAEM.

*Donk Jiv /m. Bunch
Víznyeltes*

G. H. Noy

Tel. 00 39 06 578.31.95
Fax 00 39 06 574.02.41

Viale Giotta 27
I - 00153 Roma

Ezután tolmácsunk számolt be részletesen az Egyesület életéről és működéséről, mert a beszélgetésben hallászavarom miatt nem nagyon tudtam részt venni. Távozásunkkor átnyújtottam az apát-nak egy üveg hazulról hozott tokaji bort, amit nagy örömmel és köszönettel vett át. Emlékkül nekem ajándékozott egy gyönyörű sárgaréz feszületet, színes üvegberakással, megemlítve, hogy ezt a pápa szentelte meg.

A rendelkezésre álló gimnáziumi értesítőkben (1925-1948) nem találtam utalást arra, hogy gödöllői diák vagy diákok akár egyénileg, akár zarándokúton vagy társasutazásban jártak volna a

rendi generális apátnál. A mostani apát is először találkozott volt gödöllői premontrei diákkal.

Hálát adok a jó Istennek, hogy ilyen élményben részesülhettem, amit másoknak is kívánok

Gyorgyovics Sándor (1931-es évfolyam)

Iskolai pályázat és előadás

Egyesületünk **Pályázatot** hirdetett meg 1999. november 15-i kezdettel a Gimnázium felsőosztályos tanulói részére. A pályázat témakörei:

- Takács Menyhért prépost, a gödöllői intézmények alapítója,
- Gödöllő és a cserkészlet Sík Sándor költészetében,
- Károlyi Iréneus József O. Praem tudós fizikus munkássága.

A választott témából készített dolgozatok beadási határideje 2000. április 30.

Első díj: 15000 Ft; második díj: 10000 Ft; harmadik díj: 5000 Ft (és ezen kívül még könyvjutalmak).

A dolgozatokat a tanári kar és egyesületünk képviselői bírálják. Díjkiosztás Szent Norbert ünnepén.

Egyesületünk egyik alapvető törekvése az új gimnázium tanulóinak erkölcsi támogatása, hajdani premontrei tanáraink által nekünk átadott értékek példaszerű továbbadása. Ebben a szellemben született meg az a kezdeményezés, hogy a régi gimnázium ma már idős öregdiák tagjai számoljanak be pályájukon elért eredményeikről. Ez év tavaszán *dipl. ing. Heckenast Gábor* a hazai magnetofonos hangrögzítés és a rádiózás úttörő szakembere, a Magyar Rádió nyugalmazott műszaki igazgatója, 1943-ban érettségizett öregdiák társunk, az alábbi három előadás megtartását vállalta Gödöllőn:

A híradástechnika évszázada

A Rádió jövője

Az információs társadalom

Egyesületünk reméli, hogy ezek a nagyon fontos műszaki szakágazatot bemutató figyelemfelkeltő előadások nagyban hozzájárulnak a junior-senior kapcsolatok elmélyítéséhez és hasonló célzatú előadásokra is sor kerülhet a jövőben öregdiák társaink kezdeményezésével.

Polcz Iván főtítkár

Édesapám...

Kisgyerek koromban Ajkán laktunk, ahol Édesapám, mint egy nagybirtok gazdasági főintézője dolgozott. Ekkor már sikeres író volt, aki könyveivel gazdatiszti jövedelmének többszörösét kereste, – de a földtől és az embereitől csak nagyon nehezen tudott megválni.

Amikor valamelyik távoli majorban volt dolga – különösen a vakációim alatt – gyakran elvitt magával. Az út alatt gyermekkoráról mesélt, vagy a vidék növényzetéről, madár- és állatvilágáról magyarázott. Egyik alkalommal – ami olyan tisztán él bennem, mintha filmet néznék – mikor bekanyarodtunk az egyik majorba, nekem szívdermesztő kép tárult elénk. Az egyik épület ajtajában meztelen felsőtestű béreslegény állt, hosszú szűnyelű baltával a kezében. A hatalmas termetű legény balkarján véres kötés volt. Két feltűzött szuronyú csendőr közeledett feléje, akiknek a kerékpárja a ház falához volt döntve.

– Kövi! Lakatos! Várjanak! – kiáltotta édesapám, mikor közvetlenül a csendőrök mögött megálltunk, akiket én jól ismertem, mert az ajkai csendőrörsön szolgáltak, amely alig egy kódobásnyira volt a házunktól.

A Kövi nevű, bizonyára rangidős csendőr a hintóhoz lépett és szalutált, majd Édesapám kérdésére elmondta, hogy: – előző nap a városlódi búcsú táncmulatságán nagy verekezés volt, és a véreskarú béres két odavalósi gazdalegényt leszúrt, akiknek szerencsére nem halálos a sebesülésük. Ők azért jöttek, hogy bevigyék az ajkai fogdába a legényt, aki azonban ellenáll nekik, és ha más mód nincs, valószínűleg a fegyverüket kell használni.

– Várjanak, majd beszélek vele – mondta Édesapám és lelépett a hintóról.

A két csendőr szinte ijedt arccal Édesapám elé lépett.

– Nagyon kérem, ne tessék ilyet csinálni főintéző úr – mondta Kövi. – Teljesen eszén kívül van ez az ember! Azt ordította, hogy mindenkit agyoncsap, aki a közelébe megy! Az anyja is csak onnét a ház sarkából sír és könnyörog néki, de nem mer a közelébe menni. Nem vállalhatom a felelősséget főintéző úr...

– Nem is kell Kövi, mert a felelősség az enyém – mondta Édesapám és ellépett a csendőröktől.

Dénes Ferenc, nekem Ferkó bácsi, édesapám hűséges parádés kocsisa leugrott a bakról. Az ülés alól kiántott egy baltát és futott a gazdája után, aki azonban megállította.

– Köszönöm Ferkó, ez az én dolgom. Ül vissza bakra és vigyázz a fiamra – és újra megindult a legény felé.

Én sikoltani szerettem volna, hogy ne menjen, de a dermesztő rémülettől nem jött ki hang a torkomon.

– Inkább megdöglök, de többé nem leszek senkinek a kódís kapcarongya! – ordította a baltás legény. – Én is ember vagyok!

– Éppen olyan ember vagy édes fiam, mint bárki más – mondta Édesapám. – Talán különb is, mint a legtöbbje.

– Ne gyöjjön ide a főintéző úr, mert istenemre mondom agyonvágom magát! – kiáltotta a béres és magasra emelte a baltát.

– Ne beszélj bolondokat édes fiam – mondta Édesapám mentében. – Gyerekkorod óta ismerlek és tudom, hogy nem olyan ember vagy, aki ok nélkül gyilkol; tedd le azt a baltát és mondd el nekem, hogy mi is történt Vázsonyban?

A legény nézte, nézte Édesapámat, aztán lassan leeresztette baltáját. Arca rángatózni kezdett, és lehajtotta fejét, én pedig a hintóban Ferkó bácsi derekát átölve zokogni kezdtem.

Édesapám magas, szélesvállú ember volt, de szinte eltörpült a hatalmas termetű legény mellett. Néhány percig halk hangon beszélgettek, miközben Édesapám letekergette a legény karjáról a véres kötetést és meg nézte a sebet. A legény aztán bement a házba, Édesapám pedig visszajött a hintóhoz.

– Kövi, maguk visszamehetnek az őrre – mondta a rangidős csendőrnek. – Majd én beviszem az emberemet Ajkára, az őrre, ha itt végeztem. Előzőleg azonban megállok vele Farkas doktor úrnál, mert össze kell varrni a sebet.

A csendőr tanácstalanul nézte édesapámat.

– Nem tudom kérem.

– De én tudom, Kövi. Én biztosítom magát, hogy az emberem ártatlan, mert csak önvédelemből használta a kését, mikor egy fél tucat vázsonyi legény rátámadt. Vázsonyi kislánnyal szeretik egymást, aztán az ottani gazdalegényeknek nem tetszett, hogy – amint ők mondták – egy rongyos, senkiházi béres szemet mer vetni egy városlódi gazda lányára. Tudja hogy van az ilyesmi, Kövi?

– A csendőr arca megkeményedett.

– Tudom kérem. Valamikor én is béreslegény voltam.

– Amint mondtam, az emberem önvédelemből használta a kését, amit csak akkor vett elő, mikor őt megsúrták. Erre több tanúja is van! Ezt mondja meg a főőrzsőrmester úrnak. A védelmét egyébként Varga doktor, az uradalom jogtanácsosa fogja ellátni – mondta Édesapám.

A csendőrök tisztelegtek és elkarikáztak Ajka felé.

Több mint fél évszázada történt mindez, de az eseményeket oly tisztán látom és hallom ma is, mintha filemet néznék. Talán azért, mert nincs olyan év, hogy álmaimban néhányszor végig ne élném ezeket a borzalmas pillanatokat. Az Édesapámat mindig rajongva szerettem és bálványoztam. Ettől a naptól kezdve azonban bátorságáért és melegen érző emberségeért rendkívül tiszteltem is őt.

Az évek aztán elszaladtak mellettünk, és 1970 nyarán kaptam egy táviratot otthonról: "Édesapád ma hajnalban meghalt..." Tavasszal már bajok voltak a szívével, s akkor írtam neki egy levelet, melyben megkísértem elmondani mit jelent ő nekem s, hogy mit érzek iránta. Postafordultával kaptam tőle egy lapot, melyet mint nagyon féltett kincset az íróasztalomban őrzök. Szenteste, gyertyagyújtás előtt mindig előveszem és páras szemekkel olvasom a jól ismert sorokat:

"Drága kis Fiam! Szavak nincsenek, melyekkel méltóképpen megköszönhetném Neked nagyon jóleső és feledhetetlenül megszívű leveled, amelyet életében csak egyet ír az ember. És egyet is kap! Itt őrzöm az asztalomon, hogy elővegyem néha, és újra tele legyen vele a szívem! Jelenleg gyógyulatok, pihenek és számolom, hogy még hány napot kell várnom, amíg augusztusban láthatlak és magamhoz ölelhetlek. Addig is vigyázz nagyon magadra, drága kis Fiam.

Millió csókkal, nagyon szerető és hálás: Édesapád."

Az augusztusi látogatásomat sajnos nem tudta megvárni, de szívemben itt él és itt lesz velem, ameddig élek. És, ha valaki megérdemli a szép szót, hogy édesapa, – akkor az az én ÉDESAPÁM...

Fekete István, az ÉDESAPA 100 éve, 1900. január 25-én született Göllén, és 30 éve, 1970. június 23-án Budapesten halt meg. Fiának, diáktársunknak a megemlékezését az író születési és halálozási évfordulójára való tekintettel is közöljük.

iff. Fekete István gimnáziumunk tanulója volt 1942–1950 között. Ma Chicagóban él. Foglalkozása mellett irodalmi tevékenységet folytat, rendszeresen ír az amerikai Magyarság c. lapban, több szépirodalmi mű szerzője, mint: Itéletidő, Hajótörött nemzedék stb.

Rövid ismertetés Fábry Pálról

Az iff. Fekete Istvánról szóló sorokban említett Magyarság c. lap 1999. október 30-i számában jelent meg egy cikk "Chicagói krónika!" címmel Harmath István tollából, melyből idézzük a következőket.

"Otthonlétünk egyik délutánján találkoztunk dr. Fábry Pállal és bűbájos feleségével, akik New Orleansból jöttek Budapestre, kicsit dolgozni, kicsit pihenni, valamint emlékeket keresni. Fábry Pálról sokat hallottam már New Orleansban élő barátaimtól. A budapesti találkozás is az ő közbenjárásukkal jött létre, a Magyarországon Pulitzer-díjat alapító Fábry Pállal, akinek életéről 1997-ben jelent meg könyv Budapesten: "Egy sors, egy század - Fábry Pál élete mozaikképekben" címmel, szerzője László Ágnes otthoni újságíró.

Fábry Pál élete olyan, mint egy izgalmas regény. Az érettségi után bevonult a Bercsényi lovas tüzérezredhez, akikkel bevonulnak a Felvidékre, majd később Erdélybe. 1942-43-ban zászlós rangban haditudósító volt az orosz fronton, majd később már otthon "Gombos százados" néven az ellenállási mozgalomban, Tartsay Vilmos csoportjának tagja lett. A háború után a Kiszgazdapárt bűvkörébe került, előbb a Külügyminisztérium sajtóosztályán, majd Tildy Zoltán titkáráként dolgozott. Innen került vissza a külügybe, miután apja figyelmeztette, hogy a kommunisták un. "halállistáján" az ő neve is szerepelt. 1946-ban Ankarában lett a követség ügyvivője, innen Nagy Ferenc lemondása után jobbnak látta, ha Nyugatra távozik. New Yorkba került, ahol rövid ideig a Szabad Európa Rádió magyar osztályán dolgozott. Innen elbocsátása után kezdődik amerikai karrierje: először a Du Pont céghez került, majd New Orleansban a World Trade Center Világsszövetségének első elnöke lett. Itt él ma is a Bourbon Street-i műtárgyakkal bőségesen feldíszített házában, negyedik feleségével Fábry Pál, "egy jó házból való úriember".

Fábry Pál a Gödöllői Premontrei Gimnáziumban érettségizett 1937-ben, Öregdiák Egyesületünk tagja.

Levél érkezett Roller Kálmántól Kanadából

Öregdiáktársunk konviktor volt, az 1925/26. tanévi értesítőben szerepel először, 1931-ben érettségizett Gödöllőn. Életútjáról először Kanadában élő osztálytársam adott hírt, megkeresésemre Egyesületünk tagja lett. Hazalátogatván idézte fel Gödöllőhöz fűződő emlékeit, és neveltetése helyét is felkereste. Nemrég levelet kaptam tőle. Ennek alapján készült az alábbi ismertetés, amelyet „baráti köszöntéssel, szíves tájékoztatásul” küldött az öregdiáktársak részére. Örömmel adjuk közre ezt az ismertetőt, és kérünk további beszámolókat az egykori diáktársaktól, akik életútjukról körleveleinken keresztül tájékoztatnák az öregdiákokat.

Roller József Kálmán a Soproni Erdőmérnöki Egyetem dékánja volt, amikor 1956. október 23-án a kommunista uralom ellen elindult a magyarok forradalma. A forradalom leverése következtében azoknak, akik a forradalommal egyetértettek és abban aktív részt vettek, menekülniük kellett hazájukból. Közel 200 erdőmérnök egyetemi hallgató és a tanári kar egy része elhagyta hazáját. A menekültek Ausztriában átmenetileg helyet kaptak, ahonnan Kanadába vándoroltak ki 1956. december 31-én, a kanadai kormány meghívására.

Roller Kálmán a soproni erdőmérnökök vezetését és oktatását továbbra is vállalta, amíg 1961 júniusában mintegy 140 erdőmérnök hallgató kapott erdőmérnöki oklevelet a Vancouverben működő British Columbia Egyetemen. Az egyetem Roller Kálmán munkásságának elismerésére a legmagasabb kanadai tudományos fokozatot adományozta, amit ünnepélyes keretek között, volt diákjai és mintegy 1000 egyetemi hallgató részvétele mellett vett át 1999. június 2-án az egyetemen.

Roller Kálmán 1937-ben végzett a Soproni Erdőmérnöki Főiskolán, 1949-ben a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából újjá szervezte a magyar erdészeti kutatást, és kinevezték a budapesti Erdészeti Kutató Intézet igazgatójává. 1954-ben a MTA kandidátusi fokozatát szerezte meg, majd 1955-ben kormánykitüntetést kapott, a Soproni Egyetem sikeres újjászervezésének elismeréseként.

A vancouveri egyetemen 1967-ben doktori fokozatot szerzett (Master of Science in Forestry). Díszoklevéllel tüntették ki, mint British Columbia kiemelt erdőmérnökeinek egyikét. Az itt látható egyetemi kitüntetést az erdőmérnöki oktatásban és gyakorlatban elért kiváló eredményeiért kapta (Doctor of Science, Honoris Causa). A fénykép is a kitüntetés átadásakor készült. A kanadai erdészeti oktatásban végzett munkája elismerését British Columbia parlamentje 1999. június 7-ei ülésén iktatta törvénybe.

Összeállította: Dragsits Imre

UNIVERSITAS COLUMBIAE BRITANNICAE

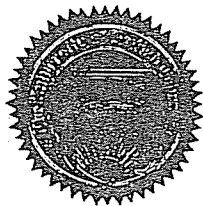
OMNIBUS AD QUOS HAE LITTERAE PERVENERINT, SALUTEM:
NOVERITIS NOS CANCELLARIUM PRAESIDEM AC SOCIOS UNIVERSITATIS COLUMBIAE
BRITANNICAE NE INGENIUM MORESQUE PRAESTANTISSIMI AC DOCTRINA SINGULARIS
HONORE MERITO AC DEBITO CAREANT VIRUM PRAECLARISSIMUM

KALMAN JOSEPH ROLLER

TITULO GRADUQUE SCIENTIAE DOCTORIS ADORNANDUM DECREVISSE.

CUIUS REI IN FIDEM, CANCELLARIUS ET PRAESES SUAM UTERQUE MANUM
UNA CUM COMMUNI HUIUS UNIVERSITATIS SIGILLO APPONANT PRAECEPIMUS.

DATA IN COMITIIS SOLLEMNIBUS DIE SECUNDO MENSIS
IUNII ANNO DOMINI MCMXCIX

[Signature]
CANCELLARIUS

[Signature]
PRAESES

A Vigilia ez évi márciusi számában „Körösi Csoma Sándor útinaplója” címmel, Bernard le Calloc'h, mint szerző megjelöléssel cikk jelent meg. Ehhez a következő ajánlást tette a folyóirat szerkesztője:

„A teljes mű a Püski Kiadónál jelenik meg a könyvhétre, Örvös Lajos fordításában. Szerzője, a hajdani gödöllői premontrei francia gimnázium tanára, Körösi Csoma egyik legnevesebb francia kutatója, aki a fellelhető dokumentumokból állította össze a naplót.”

A folyóiratban megjelent részletben a napló Zangla, 1823. július 1-jei és 1824. október 20-ai dátumú, nagyon érdekes oldalai olvashatók.

Az alábbi szövegrész, amely az Új Ember 1999. június 20-ai számában jelent meg, egykori francia tanárral készített interjúból való.

„Függetlenül attól, hogy testileg hol kellett lennem, lélekben mindig gödöllői maradtam” – vallja Fényi Ottóval több száz gödöllői öregdiák mellett egy Le Havre-i születésű francia úr is. A párizsi szenátus nyugalmazott tisztviselője, Bernard Le Calloc'h Szent Norbert-nap táján minden évben egy hónapot hazánkban tölt, hogy a tudományos akadémia könyvtárában kutathasson, és találkozzék egykori tanártársaival, diákjaival. 1947-ben érkezett Gödöllőre. A francia állam küldte, hogy a premontrei gimnázium 1938-ban alakult francia tagozatán tanítson. Összesen két tanév adatott neki, abból is az egyik már az iskola államosítása utánra esik. Mégis életre szólóan beleszeretett a magyar kultúrába, a premontrei szellembe, a magyar östörténetbe, és kedves magyar leendő feleségébe, azóta is hű társába. Az iskola megszűnése után még három évig – követségi alkalmazottként – hazánkban maradt.

A Magyarországra nehezedeő német hatást ellensúlyozandó Teleki Pál és Klebelsberg Kuno támogatásával alakult meg a sárospataki angol gimnáziumhoz hasonlóan a gödöllői premontrei gimnázium francia tagozata, amely tulajdonképpen önálló gimnázium volt az intézmé-

Bernard Le Calloc'h

nyen belül. A mindössze egy évtizeden át működő iskolát a francia állam tanárokkal, tanönyvekkel támogatta. E program keretében érkezett annak idején Bernard Le Calloc'h.

„A gimnáziumban – mondja –, nagyszerű szerzetes és világi tanár kollégáim voltak. Velük és volt diákjaimmal később, amint lehetett, felvettem a kapcsolatot, valamennyien jó barátaim. A rend feloszlását és az iskola megszüntetését hatalmas veszteségnek éreztem, és nagyon örülök az újjászülésnek. Az ötvenes évekre fájdalommal emlékezem. Az üzletek kirakatának egyetlen díszai a Sztálin-képek voltak...”

Hazájába visszatérve 1960-ig nem tarthatott kapcsolatot Magyarországgal, de történelmünk és sorsunk alakulása iránti érdeklődése csak erősö-

dött. Magyar könyveket olvasott és magyar történelmi kutatásokkal foglalkozott. Főleg a finn-ugor népek múltja foglalkoztatta. Ma ő a francia finn-ugor társaság alelnöke, a francia földrajzi társaság elnökségi tagja, a magyar történelmi társaság tiszteletbeli tagja és a Körösi Csoma Társaság tagja. Nyelvünket tökéletesen beszéli, ami franciák körében igen ritka.

Rövid beszélgetésünk alkalomával két emberről szól nagy tisztelettel. Fényi Ottóról és Antall Józsefről. Mindkettőjükről azért, mert a saját területükön hatalmas munkát végeztek, s a diktatúra előtti és utáni korok közötti folyamatosságot képviselték: példaértékűen és korszerűen. Fényi Ottó újjáremtette Gödöllőt, s az iskola évről évre gyarapszik, az egykori tanár szerint a francia kormány segítségével a francia gimnázium is újjászülehet. Antall Józsefről, akivel személyesen nem volt alkalma sohasem találkozni a következőket mondotta: „Itt, Magyarországon talán nem is érzik még eléggé, de a miniszterelnök úr a nemzet méltóságát adta vissza, ahogy de Gaulle a világháború után a franciáknak. Neki köszönhető, hogy a magyarság magához tért.”

Premontrei hírek határainkon innenről és túlról

Nagyvárad

Buday Márton O. Praem. halálára

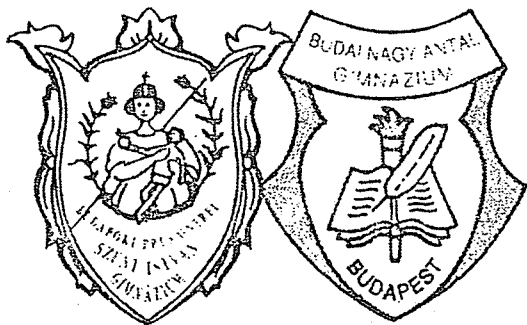
Legutóbbi körlevelünkben adtunk hírt Fejes Rudolf Anzelm apáttá történt szenteléséről. Akkor még megírtuk, hogy Buday Márton nyugalmazott címzetes prépost mutatta be a benedikálandó személyét és kérte a beiktatását. Nemrég kaptuk Buday Márton halálhírét, aki január 10-én hunyt el Nagyváradon, és 12-én temették el a rendi templomban. Hosszabb időn át a nagyváradai premontreiek vezetője volt, Tauszik H. József (Lojzi bácsi) halála után szinte egyedül képviselte a Rend múltját. Most ő is visszatért Teremtőjéhez.

Augusztusi öregdiák találkozó

Augusztus utolsó hétvégén tartják az éves találkozót, amelyre a társegyesület tagjait is várják.

Budafok

Premontrei Öregdiákok Egyesülete

Az Egyesület tagjai továbbra is havonta találkoznak (a második kedden 16 órakor) a gimnázium épületében. November 2-án a gimnáziumban és 9-én a budafoki temetőben emlékeztek meg az öregdiákok és a tanulóifjúság Kolumbán Virgil alapító igazgatóról, az elhunyt tanárokról és az osztálytársakról. A budafoki "Városházi Híradó" december 3-ai száma rövid ismertetésben számolt be az öregdiákok életéről. Idén, január 30-án szalagavató ünnepségre invitálta a gimnázium az öregdiákokat is. A meghívón lévő két címer beszédes szimbóluma a gimnázium múltat is felvállaló, a folyamatosságot őrző szellemének. Áprilisban értékelik az éves pályázatok eredményeit.

MEGHÍVÓ

Gödöllő

A premontrei plébánia 1999-es beszámolója

Az elmúlt év volt az első, amikor már plébániaként működött a közösség. Az „Egyházközségi beszámoló” hírt ad az év szentségi életéről (keresztelés, első áldozás, bérmlás, hitoktatás, házasságkötés, temetés), a jelentősebb eseményekről (a képviselőtestület megválasztása és megalakulása, karitatív munka, jászóvári zarándoklat, könyv- és ajándékvásár), valamint az egyházközség anyagi helyzetéről.

Balogh Piusz pappá szentelése

Lapzártánk után, március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén került sor Balogh Piusz pappá szentelésére a premontrei plébániában. A szentelést Bábel Balázs kalocsai érsek vállalta. Újmiséjének időpontjai: a premontrei kápolnában március 26-án, Zsámbékon április 2-án és Vácszentlászlón április 9-én.

Rozsnyó

Öregdiákprogramok az elmúlt félévben

Az itt élő rozsnyói öregdiákok minden hónap első csütörtökén találkoznak a Gellért sörözőben. Részt vett a találkozón Rozsnyó polgármestere is, aki kutatja a város múltját és történelmét. Rozsnyó és a budapesti V. kerület testvérkapcsolatot ápol, így az V. kerületi polgármester is eljött ide. Rozsnyón újonnan megnyílt a Magyar Ház. Az öregdiákok tervezik, hogy az egykori rendház falára emléktáblát helyeznek.

Szombathely

A Diákszövetség és a gimnázium működése

Tíz éve alakult meg újra a Szombathelyi Premontrei Diákszövetség. 1994 őszétől újra működik, 4 osztályos formában a gimnázium, ahol 1998-ban végzett az első érettségiző osztály. Megjelent az iskola 1998/99-es tanévét ismertető évkönyve.

Kassa

Öregdiákok júniusi találkozója

Június 9-11 között tartják a kassaiak a szokásos összejövetelüket. Ennek programja: 9-én délután osztálytalálkozók, 10-én reggel temetőlátogatás Kassán és Jászóváron, ottani ebéddel, délután ünnepség a kassai Thália színházban és utána vacsora. 11-én reggel a szentmise keretében új diákzászló szentelése és elhelyezése az emléktáblánál. A kassaiak hívják és várják a gödöllői öregdiákokat is.

Márai Sándor jubileum

100 éve, április 11-én született Kassán e század nagy magyar írója. 50 éve írta a *Halotti beszéd* című költeményét, amit rá emlékezve a túloldalon közlünk. 11 éve, 1989. február 21-én hunyt el San Diegoban.

Halotti beszéd

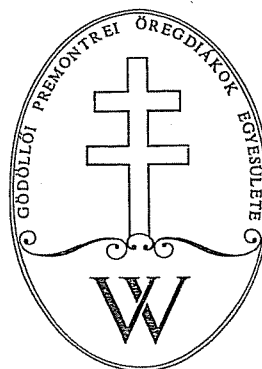
Márai Sándor

(1900. április 11–1989. február 21)

Látjátok feleim szem'tekkel, mik vagyunk.
 Por és hamu vagyunk.
 Emlékeink szétesnek, mint a régi szövetek.
 Össze tudod még rakni a Margit-szigetet?...
 Már minden csak dirib-darab, szilánk, avitt kacat.
 A halottnak szakálla nőtt, a neved számadat.
 Nyelvünk is foszlik, szakadoz és a drága szavak
 Elporlanak, elszáradnak a szájpadat alatt.
 A "pillangó", a "gyöngy", a "szív"-
 már nem az, ami volt,
 Amikor a költő még egy család nyelvén dalolt
 És megértették, ahogy a dajkaéneket
 A szunnyadó, nyugós gyerek álmában érti meg.
 Szívverésünk titkos beszéd, álmunk zsványoké.
 A gyereknek a *Toldi*-t olvasod és azt feleli: *oké*.
 A pap már spanyolul morogja koporsónk felett:
 "A halál gyötrelmei már körülvettek engemet!..."
 Az ohioi bányában megbicsaklik kezed,
 A csákány koppan és le hull nevedről az ékezet.
 A tyrreni tenger zúgni kezd s hallod Babits szavát,
 Krúdy hárfája zengi át az ausztrál éjszakát.
 Még szólnak és üzennek ők, mély
 szellemhangokon,
 A tested is emlékezik, mint távoli rokon.
 Még felkiáltasz: "*Nem lehet, hogy oly szent
 akarát....*"
 De már tudod! Igen, lehet... És fejted a vasat
 Thüringiában. Posta nincs. Nem mernek írni már.
 Minden katorga¹ jeltelen, halottért sírni kár.
 A konzul gumit rág, zabos, törli pápaszemét,
 Látnivaló, untatja a sok okmány s pecsét.–
 Havi ezret kap és kocsit. A Mistress² s a baby
 Fényképe áll az asztalán. Ki volt neki Ady?
 Mi volt egy nép? Mi ezer év? Költészet és zene?
 Arany szava?... Rippli³ színe? Bartók vad szelleme?
 „Az nem lehet, hogy annyi szív...”
 Maradj nyugodt. Lehet.
 Nagy hatalmak cserélnek majd hosszú üzenetet.
 Te hallgass és figyelj. Tudod már él a kis sakál,
 Mely afrikai sírodon tíz körmével kapál.
 Már sarjad a vadkaktusz is, mely elfedi neved
 A mexikói fejfán, hogy ne is keressenek.
 Még azt hiszed, élsz?... Valahol?...
 És ha máshol nem is,
 Testvéreid szívében élsz?... Nem, rossz álom ez is.
 Még hallod a hörgő panaszt: "*Testvér testvért
 elad....*"
 Egy hang alétan közbeszól: "*Ne szóljon ajakad....*"
 Egy másik nyög: "*Nehogy, ki távol sír e
 nemzeten....*"

Még egy hörgő: "*Megutálni is kénytelen legyen.*"⁴
 Hát így. *Keep smiling*.⁵ És ne kérdjed senkitől:
 miért?
 Vagy: „Rosszabb voltam, mint ezek?...”
 Magyar voltál, ezért.
 És ész voltál, litván, román... Most hallgass és
 fizess.
 Elmúltak az aztékok is. Majd csak lesz, ami lesz.
 Egyszer kiás egy nagy tudós, mint avar lófejet,
 A radioaktív hamu mindent betemet.
 Türd, hogy már nem vagy ember *ott*,
 csak osztályidegen,
 Türd, hogy már nem vagy ember *itt*,
 csak szám egy képleten,
 Türd, hogy az Isten túri ezt s a vad, tajtékos ég
 Nem küld villámot gyújtani, hasznos a bölcsesség.
 Mosolyogj, mikor a pribék kitépi nyelvedet,
 Köszönd a koporsóban is, ha van, ki eltemet.
 Őrizd eszelősen néhány jelzödet, álmodat,
 Ne mukkanj, mikor a boss⁶ megszámlolja fogad.
 Szorongasd még a bugyrodát, rongyaidat, szegény
 Emlékeid: egy hajfürtöt, fényképet, költeményt–
 Mert ez maradt. Zsugorian még számba veheted
 A Mikó utca gesztenyefáit, mind a hetet,
 És Jenő nem adta vissza a Shelley-kötetet,
 És már nincs, akinek a hóhér eladja a kötelet,
 És elszáradnak idegeink, elapad vérünk, agyunk,
 Látjátok feleim szem'tekkel, mik vagyunk?
 Íme, por és hamu vagyunk.

Posillipo, 1950

¹katorga: kényszermunka száműzetéssel²Mistress: úrnő³Rippli: Rippl-Rónai József festőművész⁴idézetek Tompa Mihály: A gólyához verséből⁵Keep smiling: mindig mosolyogj!⁶boss: főnök

Felhívjuk egyesületünk tagjait a következő, ezévi öregdiák-programokra

- Április 13-án, csütörtökön de. 10 órakor Bp. VIII. Mária u. 25 (Jezsuita Rendház) alagsorában előadás lesz: **Tóth Sándor újságíró, főiskolai tanár: Szent Istvánt miért mondjuk apostoli királynak?**
- Május 11-én, csütörtökön a **Miskolci Fényi Gyula gimnáziumba** szerveznek látogatást a jezsuita öregdiákok. Jelentkezés legkésőbb május 6-ig 361-0171 telefonon, vagy írásban: 1117 Bp. Fehérvári út 35. Esztergár Pál. - Utazás Keleti pu-ról 8.15-kor induló gyorsal vagy 9.35-kor induló Lehar IC-vel,
- Miskolcon az Avasra menő busszal a Fényi Gyula gimnázium elhagyása utáni megállóig,
- 12.10-kor a zeneteremben fotókiállítás megnyitása az iskola első 6 évéről, majd 13-14-ig ebéd (300 Ft),
- 14.30-tól beszélgetés a diákság képviselőivel, majd hazautazás (15.35-kor gyors, 16.40-kor Lehar IC).
- Május 14-én, vasárnap 10 órakor (a 9 órás szentmise után) a Pesti Ferencesek előadótermében (V. Ferenciek tere 9.) előadás lesz: **Franka Tibor újságíró: Hazánk gazdasági helyzete.**
- Május 27-én, szombaton **Pannonhalmára hívja a Bencés Diákszövetség az egyházi iskolák öregdiákjait** is családostól, a következő közlekedési és programajánlatokkal:
- közlekedés Győrre vonattal, onnan Pannonhalmáig busszal,
- a program 11-kor kezdődik a Bazilikában egy főpáti szentmisével, utána előadás, majd gratis ebéd,
- délután bencés diákgyűlés, ami előtt és alatt is csoportos vezetések lesznek a főpátságban,
- 16 óra körül séta a Millenniumi Emlékműhöz (Aba-Novák festmények) és a Boldogasszony kápolnába, ahol Kozma Imre emlékezik meg az elhunytakról, majd a kriptában a sírok (Mécs Lászlóé is) meglátogatása,
- hazautazás az odautazáshoz hasonlóan.
- Május 28-án, vasárnap nagyszabású **Millenniumi Rendezvényt**, emlékező ünnepséget tervez **Cum Deo pro Patria et Libertate** jelmonddal a Piarista Rend Magyarországi Tartománya és Diákszövetsége 9,00 és 17,00 óra között a Kongresszusi Központban a Kereszténység 2000. és a Magyar Államalapítás 1000. évfordulójára a magyar nyelvű szerzetesi középiskolák részvételével (ittthoni és határon túli). Előzetes tervezés szerint a délelőtti programban állami és egyházi köszöntések, rövid megemlékezés Szent Istvánról, majd koncelebrációs szentmise és a szerzetesi iskolák tanulóinak petíció felolvasása szerepel. Jelen lesz a miniszterelnök és az oktatási miniszter, egyházi részéről a pápai nuncius és bíborosunk, az ifjúsági referens püspök, a püspökök és szerzetesi tanárok. A délutáni program során az Evangéliumi Színház színészei előadják Sík Sándor "István Király"-c. történelmi színművét. A közös éneklés elősegítésére az énekeket előre szétküldik. Délelőtt és délután előre befizetett egy-egy büfé étkezést biztosítanak szabadban felállított sátrakban. A parkolóba csak buszokat fognak beengedni. A Kongresszusi Központ befogadóképesség 1900 fő. Öregdiák Egyesületünk 15, a Gimnázium 35 fővel fogja magát képviseltetni.
- Június 3-án, szombaton **Szent Norbert ünnep Gödöllőn** (a részletes program a körlevél végén található).
- Június 10-én és 11-én a **kassai öregdiákok találkozója Kassán és Jászóváron** (program a „hírek” között).
- Június 17-én az **Esztergomi Keresztény Múzeumban** „Magyar szentek tisztelete és ereklyéi” kiállítás nyitása.
- Június 24-én, szombaton 18 órakor a Jézus Szíve templomban (Bp. VIII. Lőrinc pap tér) az egyházi iskolák öregdiák szervezetei által patronált **cserkészek iskolaév végi Te Deuma**, utána az alagsorban Agapé. (Ugyanaznap d.u. 1/2 4-kor a Zeneakadémián hangverseny, amelyről a körlevélben másutt van tájékoztató).
- Augusztus 20-án, vasárnap **Szent Jobb körmenet**. Gyülekezés a Sas és József Attila u. Duna felőli sarkánál, 4 és 1/2 5 között (figyelemmel arra, hogy kezdés előtt 1/2 órával el kell foglalni a fenntartott ülőhelyeket).
- Augusztus 26-án és 27-én a **nagyvárad-i öregdiákok találkozója Nagyváradon**.
- Október 8-án, vasárnap 10 órakor (a 9 órás szentmise után) a Pesti Ferencesek előadótermében (V. Ferenciek tere 9.) előadás lesz: **Pinnyey Szilárd: A magyar mezőgazdaság az EU csatlakozás előtt.**
- November 18-án, szombaton 17 órakor az országúti ferences templomban (a budai Margit körúton) **Requiem elhunyt tanárainkért és diáktársainkért**. Utána a Tamás Alajos Közösségi Házban (Rómer F. u. 2.) Agapé.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK HÍREI

A tagsági névsor 19.sz. kiegészítése és változások

1999. október 1-től 2000. március 10-ig.

• Elhunytak:

Lacsny Árpád (1931. évf, megh. 2000.01.13, Cinkota-Ilonatelepi temető), Nagyörsy János (1938/B évf, megh. 1999.12.26, Esztergom Belvárosi temető), Ujfalussy András (1943. évf, megh. 2000.01.08, Balatonalmádi temető), Bögre Jánosné Deák Ildikó (1945. évf, megh. 1998.06.24, Gödöllő temető), Endrey Gyula (1947. évf, megh. 1999.11.15, Hódmezővásárhely temető), Szántai József (1948. évf, megh. 1999.12.18, Gödöllő temető), Atzél Béla (1948. évf, megh. 1999. Vác temető), Rabár Ferenc (1947. évf, megh. 1999.12.27, Budapest Farkasrét).

Rabár Ferenc temetése január 21-én volt a Farkasréti temetőben. Gimnáziumunk diákja volt két évig (1942–1944) az 1947-ben érettségizett évfolyam tanulóival. Felsőfokú tanulmányai végeztével pénzügyi munkakörökben töltött be állásokat, majd később külföldi egyetemeken tanított közgazdasági matematikai szimulációt és ökonometriát. Az Antall kormány első pénzügyminisztere volt, később a Pázmány Péter Katolikus Egyetem professzoraként dolgozott. Nem volt egyesületi tagunk, de rendezvényeinken többször részt vett. Kegyelettel emlékezzünk rá!

• Új belépők:

Bercelly Jenő (1939. évf.), Burdiga András (Rozsnyó), Csaba József (1942. évf.), Nechay Éva (évfolyamon kívüli), Szondy Györgyné Bezsilla Zsuzsa (évfolyamon kívüli).

• Változások bejelentése:

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás, telefonváltás közlését az Egyesülettel és az évfolyamfelelőssel. A diáktárs elhunytáról idejében kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy a temetésen búcsút vehessünk a megemlékezés csokrával.

• Tagdíj és befizetések:

A 2000. évi tagdíj – tekintettel egyesek anyagi helyzetére - változatlanul 400 Ft. Akinek ez az összeg is sok, jelezze Egyesületünkkel, hogy tagdíjmentesként kezelhessük. További megajánlásokat köszönettel veszünk. Kérjük a tagokat, hogy a tagdíjat az év folyamán rendezzék. Néhány tagtársunk – bizonyára elfelejtve - évek óta nem fizetett tagdíjat. A hátralékról pénztárosunk ad – az évfolyamfelelősön keresztül – tájékoztatást. A Szent Norbert ünnepi találkozói ebéd (személyenként 700 Ft) és a tagdíj (esetleges megajánlással növelt) feladásához **egyesületi** csekklapot mellékelünk, kérjük a csekk „Közlemény” rovatát megfelelően kitölteni. Belföldi befizetés az Egyesület részére a Gödöllői OTP-nél kezelt **11742049-20260804** számlaszámra bármelyik OTP-pénztáránál lehetséges. A befizetés így előnyösebb, mint a postahivatalokon keresztül, mert a posta kezelési díjat számol fel az Egyesület felé, az OTP átutalás kezelési díjtól mentes!

Külföldről valutaátutalás az Egyesület nevére: kérjük külföldi öregdiák társainkat, hogy valutát MONEY ORDER INTERNATIONAL módon utalják át, vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel a csekkek beváltása magas kezelési költség levonásával jár. Az Egyesület anyagi támogatásához is kérjük a további segítséget,

köszönettel!

- **Belföldi befizetési utalványokat** (egyesületi vagy alapítványi célokra) az Egyesület küld az igénylőknek, hasonlóan jelentkezési lapot is. *Az Alapítvány* a befizetésekről az év végén igazolást küld, mely összegek - az érvényes rendeletek szerint - leírhatók a személyi jövedelemadó alapból.
- **Tagtoborzás:** Aki tud olyan diáktársunkról, aki még nem tagja az Egyesületnek, értesítse azokat öregdiák közösségünkéről és munkánkról. Címüket küldjék el az Egyesület vezetőségének, jelentkezési lapot adunk!
- **Köszönet:** Köszönetet mondunk a „Neusiedler” Szolnoki Papír Rt-nek, hogy ifj. Kurucz Andor közbenjárására egy paletta papírányagot ajándékozott Egyesületünk részére, a kiadványok nyomtatásához.

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3.

Tel: 28/430-879

Ügyintézés Gödöllőn: ugyanezen a címen és telefonszámon.

Budapesten: Dragsits Imre szervező titkár 1023 Bp, Árpád fejedelem u.46.

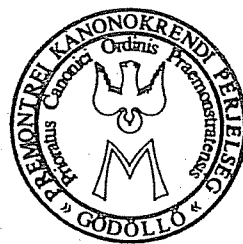
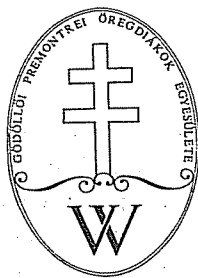
Tel: 335-0017

Mayer László elnökségi tag 1085 Bp, Mária u. 56.

Tel: 337-2550

Dr. Polcz Iván főtitkár 1126 Budapest, Fodor u.25.

Tel: 395-4703

MEGHÍVÓ

Szent Norbert-ünnepi találkozóra 2000. június 3-án, szombaton Gödöllőre

A Gödöllői Perjelség és az Öregdiák Egyesület várja idén is - az egykori tanárokat és diákokat, a mostani gimnazistákat, a hozzátartozókat és mindazokat, akiket összeköt a Premontrei Rend tisztelete, a Gimnázium és a Nevelőintézet szelleme, az iskolaévek alatt kifejlődött barátság és szeretet - Szent Norbert-ünnepi találkozóra. A HÉV (a jelenlegi menetrend szerint) Budapest Örs vezér térről 8.40-kor indul, a menetidő Gödöllő végállomásig 45 perc.

Az ünnepi találkozó programja:

10.00-kor ünnepi szentmise Szent Norbert tiszteletére (megemlékezve a Rendről, egykori tanárokról és diáktársakról, az elhunytakról) a Fácán sor 3. alatti kápolna falai között. Kérjük a gépkocsival érkezőket, hogy a gimnáziumnál parkoljanak, a Fácán soron kevés a hely. A nehezen járóknak adjunk segítséget!

A szentmise után a gimnázium zászlójánál tisztelgünk, majd koszorút helyezünk el az Emlékműnél és a rendi temetőben. Utána az új iskolaépület megtekintése.

12.30 - 14.00 óra közötti időben az egyetemi étkezdében közös ebéd. Ez alkalmat ad évfolyamtalálkozásokra, beszélgetésre. Az étkezde asztalán táblákkal megjelöljük az évfolyamokat és az ebédre jelentkezők neveit.

Az ebédet követően külön helyiségeket biztosítunk - előzetes igényközlés szerint - a jubiláló évfolyamok (1935, 1940, 1945, 1950) összejövetelére.

14.30-tól a volt gimnáziumi bejárati ajtón megyünk a volt kápolna termébe (most színházterem), ahol 15.00 órai kezdettel közös ünnepséget rendezünk a saját és a társiskolák öregdiákjainak beszámolóival. Akik a délelőtti programon nem tudnak részt venni, erre Budapestről (a jelenlegi menetrend szerint) legkésőbb a 13.55-kor induló HÉV-vel, vagy a Keleti-ből 14.05-kor induló gyorsvonattal jöhetnek.

Évfolyamon kívüliek találkozója:

Első alkalommal hívjuk „osztály”találkozóra az ún. évfolyamon kívüli öregdiák társainkat. Szeretnénk jobban megismerni egymást, beszélgetni a „nem premontrei” évekről, s arról, hogy mit jelentett számunkra az a több-kevesebb év, amit a Premontrei Gimnáziumban töltöttünk. Találkozunk egyrészt a közös ebéd alatt a jelzett asztalnál, másrészt az ebédet követően, a „jubiláló” évfolyamokhoz hasonlóan, valamelyik külön helyiségben.

A befizetésekre vonatkozó tájékoztató:

A gödöllői (június 3-ai) ebéd ára személyenként 700 Ft. Lehetőleg az OTP-ben feladott csekken, a Körlevélben jelzett módon (tagdíjjal stb. együtt) kérjük befizetni. Lehet a helyszínen is fizetni, de a sorban állás elkerülésére a csekkes befizetést javasoljuk. A mellékelt jelentkezési lap visszaküldését feltétlenül kérjük (május 15-éig), az Egyesület gödöllői címére. Külföldiek az ebédet a helyszínen fizethetik. **Kérjük, hogy a várható létszám felmérése végett részvételi szándékukat telefonon vagy levélben feltétlenül közöljék május 15-éig.**

Hasonlóan jelezzék térítésmentes ebédigényüket azok a belföldiek is, akik számára az ebéd árának megfizetése nehézséget jelentene! Kérjük, hogy ilyen megjegyzéssel küldjék vissza a kitöltött jelentkezési lapot!

† IN MEMORIAM

Egyesületünk elhunyt tagjai (1989.X.30-2000.III.10).

N é v	évf.	halál éve
András György	1933	1992
Antal Sándor	1935	1992
Ádám László	1952	1998
Balogh Barna	1935	1992
Balogh László	Kassa	1999
Barta Géza	1937	1997
Bánki László	1932	1991
Bártfai Istvánné (Garaczi Éva)	1945	1993
Benedekffy János	1943	1999
Benke Sándor	1950	1997
Berey István	1935	1998
Bényei Zoltán	1948	1996
Bor Ambrus	1939	1995
Born Ferenc	1939	1997
Bosits Miklós	1942	1997
Bódy Antal	1938/A	1990
Bónis Ferenc	1932	1994
Bögre Jánosné (Deák Ildikó)	1945	1999
Csaba Gyula	1942	1999
Csölle Miklós	1931	1997
Daniek Géza	1940	1997
Darnyik József	1946	1994
Doboz László	1934	1994
Dóra Ernő	1938/B	1995
Endrey Gyula	1947	1999
Faragó Lajos	1941	1997
Farkas Elemér	1936	1992
Fazekas Mátyás	1938/A	1998
Fejes József	1943	1996
Fekete Zoltán	1938/B	1990
Ferencziné (Lévai Mária)	évf. kiv. 1997	
Filipán Edit	1938/A	1993
Fodor Barnabás	1940	1999
Frank János	1938/B	1990
Gál János	1942	1997
Gáti Tibor	1947	1995
Gyarmati András	1935	1992
Halász Ede	évf. kiv. 1999	
Hauer Lajos	1936	1995
Hegedűs László	1932	1991
Hoensch Lóránt	1940	1994
Horváth Gyula	1941	1996

N é v	évf.	halál éve
Horváth István	1936	1992
Ignácz Béla	évf. kiv. 1997	
Iklódy-Szabó E.	1932	1991
Jáky Kálmán	1948	1994
Juhász Gábor	1944	1996
Kaldau Alajos	1936	1995
Katona Gyula	1932	1995
Kállay Rudolf	1939	1998
Kálmán Tivadar	1941	1994
Károly László	1932	1990
Kereszty Péter	évf. kiv. 1999	
Kienitz Vilmos	1943	1998
Kilián Frigyes	1943	1996
Kis József	1934	1997
Kiss László	1940	1996
Koncz Tihamér	1943	1997
Kováts Gáspár	1939	1997
Krayzell András	1939	1991
Krámer Rezső	1944	1996
Kutasy Ferenc	1952	1999
Kuthi Albertné (Tunyogi Mária)	1947	1994
Lacsny Árpád	1931	2000
Láng Ödön	1938/B	1994
Leveky Lóránt	1938/A	1993
Lévai Péter	1938/B	1996
Liptay Tivadar	1938/B	1990
Máthé Lajos	1940	1992
Meleghegyi József	1949	1993
Merva Ferenc	1932	1995
Miklós József	1936	1994
Mocsáry László	1934	1998
Móricz András	1941	1992
Nagy Sándor	1942	1998
Nagyeörsy János	1938/B	1999
Nigriny Elemér	1933	1999
Olessák Albert	1932	1996
Ond Frigyes	1936	1994
Ordas Iván	1946	1998
Ormos Dezső	1937	1997
Pádló Iván	1940	1999
Pálfalvy István	évf. kiv. 1999	
Pethő Ferenc	1932	1995
Philipovich Károly	1938/A	1993
Puskás Sándor	1949	1996

N é v	évf.	halál éve
Ravasz László	1936	1996
Rásonyi Miklós	1932	1994
Récsei László	1948	1994
Récsei Miklós	1951	1993
Rózsavölgyi János	1949	1994
Ruffy Péter	1932	1994
Ruttkay László	1947	1990
Sáhy László	évf. kiv. 1997	
Sára Mihály	1950	1998
Sártory Olivér	1940	1996
Seidel Arisztid	1935	1997
Sipos Gyula	1932	1994
Skafszky Rudolf	Kassa	1997
Soldos Árpád	1935	1994
Springer József	1945	1994
Szabó Albert	1939	1993
Szabó Nándor	1936	1992
Szarka Gábor	1935	1997
Szántai József	1948	1999
Szántó Miklós	1936	1999
Szent-Ivány Farkas	1947	1998
Székelhidi Lajos	1938/B	1995
Szilvassy Zoltán	1942	1995
Szirmák László	1933	1996
Szokolay György	1938/A	1994
Szondy István	1933	1994
Szondy Klára	1951	1997
Szödy György	1949	1991
Teleki András	1948	1999
Tóth István	1944	1990
Tölgyesi Richárd	1938/A	1994
Ujfalussy András	1943	2000
Ujfalussy István	1941	1996
Ujfalussy Ödön	1940	1996
Ujváry Ferenc	1932	1992
Urbán Miklós	1938/A	1996
Váli Alajos	1938/A	1997
Viláni Frigyes	1936	1993
Vilmányi Miklós	1947	1997
Waldbott János	1941	1992
Wattay-Pelbárt György	1934	1997
Xantus Gyula	1938/B	1994
Zalay István	1938/A	1997
Zalay László	1943	1999
Zoltánka Viktor	1941	1994

Nem egyesületi elhunytak

N é v	évf.	halál éve
Atzél Béla	1948	1999
Berka József	1939	1996
Dengl Miklós	1940	1990
Dusa János	1939	1990
Fehér Mihály	1945	1996
Galyó János	1931	1992
Grubanovics Ákos	1947	1998
Horváth László	1939	1990
Kende Zsigmond	1932	1994

N é v	évf.	halál éve
Király Mihály	1933	1990
Klenovits Pál	1936	1998
Koller Sándor	1945	1993
Kovács István	1938/B	1993
Kováts Boldizsár	1946	1992
Kuharik László	1931	1995
Marossi Zsolt	1950	1995
Nagy Iván	1946	1999
Portik Imre	1939	1990
Rabár Ferenc	1947	1999

N é v	évf.	halál éve
Rác Gábor (tanár)	1936	1994
Remsey Gábor	1950	1998
Scossa Pál	1939	1993
Simon Miklós	1941	1999
Splény József	1949	1997
Szalkay Béla	1938/A	1999
Székelhidi Kálmán	1939	1996
Tábori Ernő	1931	1990
Tonhazy Aladár	1946	1993

Az 1999/2. sz. körlevélhez már mellékeljük ezt a listát, amelyet kiegészítettünk az elhunyt diáktársak halála évével, a március 10-éig beérkezett halálhírekkel és azon elhunyt iskolatársaink névsorával, akik nem voltak az Egyesület tagjai.

A Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesületének választmányi névsora

Barkóczy László (1942-es évf. fel.) 1115 Budapest Petzvál u. 8. tel. 203-3968	Lingauer Péter (1943) 1089 Budapest Orczy út 25.. tel. 333-9899	Szilágyi Gyula (1932) 1123 Budapest Alkotás u. 35. tel. 214-0443	Praznovszky Márta dr. (1946-os) 2100 Gödöllő Fenyves köz 5. tel. 28/421273
Bellus Zoltán 2100 Gödöllő Fácán sor 52. tel. 28/430289	Marton Kálmán (1941) 1148 Budapest Bolgárkertész u. 13/f. tel. 220-7325	Szlatényi Ernő dr. (33) 1155 Budapest Régész u. 14. tel. 272-2891	Dessewffy Olivér (48) 1021 Budapest Tárogató út 15. tel. 200-9661
Bene Sándor 2114 Valkó Szabadság út 201. tel. 28/484004	Mayer László (1945) 1085 Budapest Mária u. 56. tel. 337-2550	Zsinka István dr. (34) 1111 Budapest Bertalan Lajos u. 24. tel. 365-1800	Szeccsödi László (1949) 1046 Budapest Görgey Artur u. 73-75. tel. 379-6939
Dragsits Imre 1023 Budapest Árpád fejedelem u. 46. tel. 335-0017	Nagy Miklós 1106 Budapest Jászberényi út 103. tel. 261-0830	Soldos László dr. (35) 1222 Budapest Huszár u. 2. tel. 227-0426	Jelinek Tamás (1951) 1136 Budapest Hollán Ernő u. 46. tel. 320-0664
Fejéregyházi Sándor (1944-es) 1054 Budapest Szemere u. 9. tel. 311-6190	Polcz Iván dr. 1126 Budapest Fodor u. 25. tel. 395-4703	Bajor István (1936) 1012 Budapest Lógodi u. 14. tel. 375-6441	Jakab István dr. (1952) 1112 Budapest Hehytető u. 11. tel. 319-4747
Fényi Ottó O. Praem. 2100 Gödöllő Fácán sor 3. tel. 28/430879	Quirico Domonkos 1118 Budapest Villányi út 75. tel. 385-0570	Bárándy György dr. (1937-es) 1111 Budapest Egry József u. 36. tel. 385-8175	Oelschläger István (Kassa) 1053 Budapest Papnevelde u. 10. tel. 267-4171
Flettner Gyula 2000 Szentendre Dunakorzó 14-15. tel. 26/312271	Tóth Zsiga István dr. 1122 Budapest Ügyész u. 4. tel. 355-2275	Jilly Béla dr. (38/A) 1022 Budapest Ribáry u. 5. tel. 316-7009	Simon József dr. (Rozsnyó) 1071 Budapest Bajza u. 1. tel. 341-3471
Janda Géza 1141 Budapest Gödöllői út 85. tel. 221-3047	Vámos János dr. 2100 Gödöllő Körösfői u. 43. tel. 28/310167	Sára István dr. (38/B) 1066 Budapest Dessewffy u. 13. tel. 353-4453	
Király Pál dr. 1121 Budapest Szanatórium u. 13/b. tel. 275-2544	Várady Brenner András (1950-es) 1221 Budapest Bimbó u. 7. tel. 226-4852	Tiszai Lóránt Elemér (1939-es) 1163 Budapest Havashalom u. 29. tel. 403-6129	
Kecskeméti Miklós dr. (1947-es) 1056 Budapest Irányi u. 19-23. tel. 317-7013	<u>Évfolyamfelelősök:</u> Gyorgyevics Sándor (1931-es) 1113 Budapest Ulászló u. 54. tel. 385-3093	Dragsits Ottó (1940) 1012 Budapest Lógodi u. 16. tel. 213-6669	